

JUSTITS MINISTERIET

Folketingets Udvalg for Udlændinge-
og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 27 MRS. 2012
Kontor:
Sagsbeh.:
Sagsnr.:
Dok.:

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 257 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 2. marts 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Morten Bødskov

/
Nanna Fischer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 257 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for de nugældende regler for familiesammenføring under asylsagsbehandlingen samt redegøre for, hvad ændringen af Dublin-forordningen vil medføre af udvidelser for muligheden for familiesammenføring under asylsagsbehandlingen”

Svar:

De danske regler om familiesammenføring finder ikke anvendelse for asylansøgere. Det følger således af udlændingelovens § 9, stk. 1, at der efter ansøgning kan gives familiesammenføring til en udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person, der har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har opholdstilladelse som flygtning efter udlændingelovens § 7 eller § 8, eller har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Asylansøgere er omfattet af den såkaldte Dublin-forordning der sikrer, at en asylansøger alene kan få sin asylansøgning behandlet af ét EU-land. Forordningen skal dermed forhindre, at en asylansøger får behandlet sin ansøgning i flere EU-lande samtidigt, eller at ingen af de lande, der har modtaget en ansøgning fra samme asylansøger, vil påtage sig ansvaret for at behandle vedkommendes ansøgning om asyl.

I forordningen opstilles en række kriterier for at fastlægge hvilket EU-land, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning. Kriterierne er oplistet i følgende prioriterede rækkefølge: 1) det land, hvor ansøgerens nærmeste familie har fået asyl eller er ved at få sin asylsag behandlet, 2) det land, der har udstedt en opholdstilladelse eller et visum til ansøgeren, 3) det første EU-land, som ansøgeren lovligt eller ulovligt er rejst ind i, og 4) det land, hvor ansøgeren allerede har ansøgt om asyl.

I forordningen defineres den nærmeste familie som kernefamilien, det vil sige ægtefæller eller ugifte partnere og deres mindreårige børn, samt faderen, moderen eller værgeren til en mindreårig og ugift flygtning eller asylansøger.

Særligt for uledsagede mindreårige asylansøgere gælder det, at disse under hensyntagen til den mindreåriges tarv skal have deres asylansøgning behandlet i den medlemsstat, hvor et familiemedlem opholder sig lovligt.

Forpligtelsen til at føre asylansøgere sammen med deres familier gælder således alene med henblik på at behandle asylansøgerens sag i den medlemsstat, hvor der i forvejen er familie. Såfremt asylansøgeren får afslag på sin ansøgning, vil vedkommende skulle sendes tilbage til sit hjemland, i overensstemmelse med de almindelige regler for asylansøgere.

Det vil sige, at en medlemsstat, inden påbegyndelsen af selve asylsagsbehandlingen, vil undersøge, om asylansøgeren har familie i en anden medlemsstat. Således vil en anden medlemsstat kunne anmode Danmark om at overtage ansvaret for asylsagsbehandlingen for en uledsaget mindreårig asylansøger, som dokumenterer at have et familiemedlem i Danmark. Det kan både være et familiemedlem, som har opholdstilladelse i Danmark, eller et familiemedlem, som er asylansøger i Danmark. Herefter vil Danmark overtage ansvaret for behandlingen af den pågældendes asylsag.

Kommissionen fremsatte den 3. december 2008 forslag til ændring af Dublin-forordningen. Kommissionen foreslog i den forbindelse at udvide familiedefinitionen i forhold til definitionen i den nugældende Dublin-forordning. Ændringsforslaget omfatter også gifte, mindreårige børn, såfremt det tjener barnets tarv bedst, at de bor sammen med deres asylansøgende mor, far eller værge. Desuden medtages også far, mor, mindreårige søskende eller værge til asylansøgende og gifte, mindreårige børn, såfremt det tjener det asylansøgende barn eller denne mindreårige søskendes tarv bedst.

Endvidere indfører ændringsforslaget som noget nyt en forpligtelse for medlemsstaterne til at søge at sammenføre afhængige slægtninge, hvis der er fremsat skriftligt ønske herom fra ansøgeren og dennes slægtning. Sammenføringen skal ske til den medlemsstat, som anses for bedst egnet til at lade slægtningene blive sammen eller til at sammenføre dem. En asylansøger eller slægtning kan være afhængig af hjælp på baggrund af f.eks. graviditet, nylig fødsel, alvorlig sygdom, handicap eller høj alder. Det foreslås, at de afhængige slægtninge skal kunne føres sammen med den pågældendes børn, søskende, far eller mor i andre medlemsstater.

Kommissionens forslag til ændring af Dublin-forordningen forhandles fortsat i Rådet, og det er i forbindelse med forhandlingerne foreslået at indskrænke familiedefinitionen, således at den føres tilbage til det kernefamiliebegreb, som er indeholdt i den gældende forordning. Derudover er det foreslået, at uledsagede mindreårige også skal kunne føres sammen med søskende, tanter/onkler og bedsteforældre, i det omfang det er i barnets tarv.